

עבור:
רא"ל אביב כוכבי,
ראש המטה הכללי, צה"ל
הקריה, תל אביב

המפקד שלום רב,

הנדון: בקשה לפגישה לאור משבר אמון חמור עם הפרקליטות הצבאית

אנו, עשרות חיילות, נשות קבע וקצינות. שירתנו בצה"ל תוך מחויבות עצומה לתפקידנו, תרמנו את מיטב שנותינו למען ביצוע המשימות שהוטלו עלינו ולבשנו בגאווה את מדי הזית.

כמרבית נפגעותיו (מתוך אלה שזוהו) של דן שרוני, החלטנו לפנות תוך תחושת כאב עצומה שמלווה אותנו לאורך הפער העצום והבלתי נסבל בין הסיסמאות הצה"ליות בדבר הגנה על החיילות, וטיפול בהן אם נפגעו - לבין המציאות שאנחנו חוות.

בנובמבר 2021 חרב עלינו עולמנו כשנדע לנו כי דן שרוני, מפקד בית הספר לנהיגה בבה"ד 6, מי שהיה מפקד, דמות בה האמנו ועליה סמכנו - נהג לתעד אותנו בסתר ובעקביות במשך שנים, לצלם את גופנו מתוך חדרים, גם במצבים הכי אינטימיים שלנו. שרוני לא נרתע מלפגוע באופן אנוש בפרטיות שלנו ולחלל את נפשותינו.

ההלם היה ונתר גדול מנושא. האמון שהיה לנו בצה"ל כגוף שאמור לשמור מכל משמר על משרתיו, התנפץ והפך אותנו פגועות, כואבות ומדממות מבפנים. בעודנו מנסות לאסוף את השברים ולאחות את לבבותינו המרוסקים, נדהמנו להחשף בימים האחרונים לדרך בה בחרה הפרקליטות הצבאית לסיים את הפרשה באמצעות הסדר טיעון לא ראוי ולא הוגן. במהותו נפלו כשלים, ובדרך בה העבירו לנו את המסר – נפלו כשלים רבים עוד יותר. לאחר חתימת ההסכם נעשה ניסיון לקבוע עובדות בשטח – להביא להחלטה שיפוטית, ניסיון שנבלם ברגע האחרון על ידנו.

אם לא די בכך, בחרה אתמול הפרקליטה הצבאית הראשית לזמן אותנו אליה בדרך משפילה. באמצעות מבזקי חדשות באתרי האינטרנט, במקום שיחת טלפון מכבדת. כאילו יחסי הציבור של צה"ל חשובים יותר מכבודנו. יתרה מכך, הפצ"רית מבקשת ליצור הפרדה תמוהה בנינו ולהפגש עם כל אחת בנפרד. אנו נאחזות אחת בשניה ואין מקום לפיצול הזה, גם לא משיקולים משפטיים שאינן עומדים במבחן המציאות.

במילותיך שלך, הבהרת באחרונה כי "מוטלת עלינו החובה למלא את החוזה הלא כתוב בנינו לבין עצמנו ובינינו לבין העם, ולממש את עיקרון 'האדם יקרי', ובכלל זה שמירה על כבודן של הנשים בצה"ל... כל פגיעה... היא חרפה, ולא נקבל שום פגיעה ישירה או עקיפה בגברים ובנשים כאחד.... העיקרון שקבענו הוא 'אפס סובלנות' ועל פיו נפעל נוכח כל חריגה".

נאה דורש, נאה מקיים.

האמון שאבד לנו הוא בראש ובראשונה הוא בפרקליטות הצבאית אשר שכחה רגישות מהי. עם כל הכבוד לפרקליטה הצבאית הראשית, אתה הרמטכ"ל - אתה מפקדנו, לא היינו חיילות של הפצ"רית, אלא שלך! לך אנו מבקשות להשמיע את דברנו, איתך אנו רוצות לעשות שיחה על ערכים ופיקוד, אנו דורשות להפגש עמך ולהשמיע בפניך את כאבנו, לספר לך על הקשיים היומיומיים עימם אנו מתמודדות, עם הצורך הכן

שלנו במשענת מקצועית וארוכת טווח שתעניק מזוור לפצעים שלנו, להסביר לך מדוע לא נוכל לקבל הסדר טיעון שמעניק לאדם שניצל באופן גס ובוטה את תפקידו ומעמדו בצה"ל - הנחות והקלות בזמן שמותיר אותנו, נפגעותיו, חשופות, מפורחות ועם תחושה קשה שהאדם שהרס את חיינו - אינו משלם באופן הולם על מעשיו. דווקא אירוע כה חמור שפגע ברבות מחייב את צה"ל, לא רק להצהרות, אלא גם למעשים, דוגמת הפניית כספי הפנסיה של הפוגע לטובת טיפול, בנו הנפגעות.

נזכיר ונדגיש בכאב: כל מי שהשתחררה מהצבא – הצבא מתעלם ממנה. לא נותן לא מעטפת טיפולית ולא מעטפת של ייעוץ משפטי שדואג לנו. הצבא השליך אותנו הצידה. בכל מובן אפשרי.

הרמטכ"ל, הגנה על ביטחון המדינה היא אמנם משימתו העיקרית של צה"ל, אך ללא אמון בין צה"ל למשרתיו – לא ניתן יהיה לצפות מאף חייל לבצע את המוטל עליו. האמון מתחיל מרגע הגיוס, ממשיך בשמירה הדוקה על גופו ונפשו של כל חייל וחיילת במשך שירותו ומסתיים בצפייה לטפל באופן חסר פשרות באירועים חמורים ועבריינים.

מן הראוי והצודק כי תענה לבקשתנו לקיים עמך פגישה פתוחה וכנה.

בברכה,

א.ל

א.ש

ע.ש

ש.א

ל.ס

ע.ש

ס.ל

מ.ס

מ.ג

ע.ש

נ.ב

ע.ה

ע.א

ש.ב

מ.ס

נ.ש

מ.מ

נ.ו

ר.ב

א.נ

ט.ד

א.מ

מ.ל

ר.א